

Mani die leryhu 3 Brücke =

(= 44) 1) Sacro barto, Johannes de

Sphaericon opus certum.

[Leipzig: bei Walter des Capellans, 1485-1489]

Hain. X 74 295

BMB. III, p. 636.

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

(= 45) 2) Vegius, Mafleris (nicht: Vitorius?)

De veritate et philo lethe

Leipzig: Konrad Kachelofen.

Hain. 24942

Hain X 15929, BMB III p. 632

3. Tibullius Albinus:

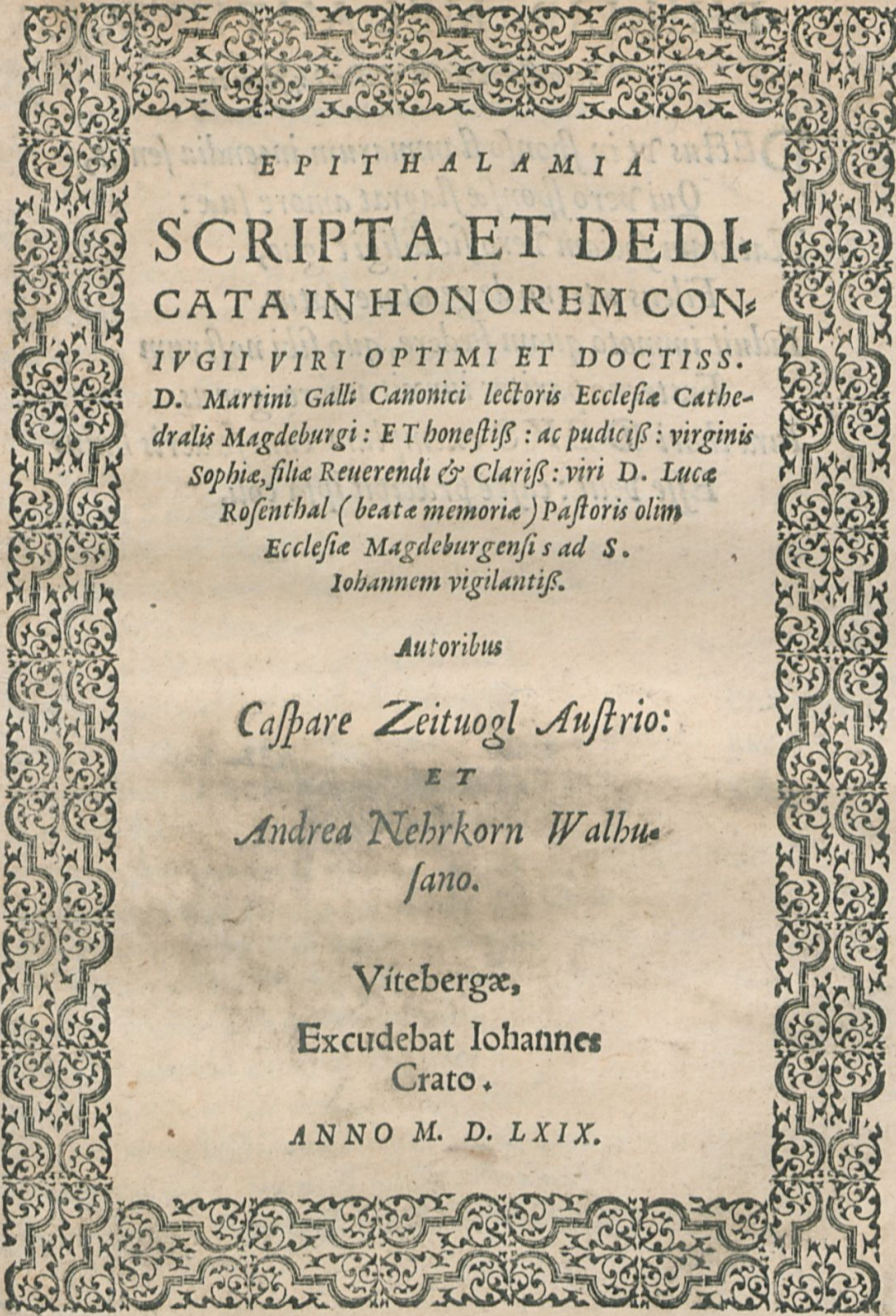
Ec. 8

Elegia de amore et lani Eximio Messalae

Leipzig: Konrad Kachelofen. nicht nach 44 327

BMB
III,
p. 623

(= 46)

EPITHALAMIA

SCRIPTA ET DEDICATA IN HONOREM CONIUGII VIRI OPTIMI ET DOCTISS. D. Martini Galli Canonici lektoris Ecclesie Cathedralis Magdeburgi: ET honestiss: ac pudiciss: virginis Sophiae, filiae Reuerendi & Clariss: viri D. Lucae Rosenthal (beatae memoriae) Pastoris olim Ecclesiae Magdeburgensis ad S. Iohannem vigilantiss.

Autoribus

Caspere Zeituogl Austrio:
ET
Andrea Nehr Korn Walbusano.

Vitebergae,
Excudebat Iohannes Crato.

ANNO M. D. LXIX.

19

Joanni Weysser Vindobonensi
amico suo J. H. A. M.

PHILLIP. MELANTH. VIR

θεοσεβέστατος ἔ φιλαληθέστατος

PECTus vt in sponso flammaram incendia sentit,
Qui vero sponsæ flagrat amore suæ:
Naturam sociam vero sic diligit igne,
Filius æterno de genitore satus.
Induit immoto quam fœdere, quo sibi nostrum
Fraterno pariter iunxit amore genus.
Iura thori **DEVS** exemplum cum fœderis huius
Esse velit: castè præcipit ipsa coli.

ΕΡΙΘΑΛΑΜΙΑ.

Νῦν ὑπὲρ αἴαν ἀγὰ περψίμβροτῶ ἥλιος ἡμᾶρ
 ἡμερτὸν τὰ ἐνεσιν ἐμοὶ κεκαλυμμένα ἔργα
 σοῖο φίλιζε γράφην ἢ σῆς νύμφης χαριέοσης.
 Δεῦτ' δ' ὀλυμπιάδες μᾶστα σὺν ἔχ' χαρίτεσσιν
 ὕμνον αἰεῖδ' ὀφειλόμην πολυφεγγέα ἱμελῶ
 ἐν κισθάρη, σάλπιγγι, τε συμφώνοις μελέεσσιν.
 σὺ τε φάσ' λαμπρὸν, γλυκερὸν ἔ' ἡελίοιο
 σῆς ἀκτίσι κάθαρ' ἐσφην τὴν ἀνιγ' ὀλύμπου
 μὴ ἀνέμων μὲν ὕδρον ἀκῆται πὸτ' αἰνίων,
 ἢ ὄμβροισι πίπλωσι μικτοὶ νιφάδεσσιν ἱαμιαῖσι,
 ἀλλὰ γαληνὸς ἔη, ὡς ἐς ἐπικήπ' αὐρη.
 σὺ δ' ΕΡΙΣ ἀνδροφόνου κασιγνήτη μὲν ΑΡΗΟΣ
 μηχανάσσοι κ' φρέν' αἰεὶ κακοδαίμονα βελήν
 μακρὰν ἀπέσσο νέοις ἢ νυμφιδίοις θαλάμοισιν,
 ἔ' γ' ἐνεσι σ' ἐλευθεροῖσι ἀνδράσιν, μιγῆναι,
 ἔ' δὲ θεὸς τὸ θέλει στυγαγείρομνον διαλύσσει.
 ἔστι ἢ συζυγίη πατρῶν ὄρμη μὴ ἀκοσμῶ.
 ἀλλὰ δυοῖν Φιλίην ὅστω σφρηγίσασατο θεσμῶ
 παμμεδέων, ὡς τοῖον ἔτικτον ἀμύμονα ἕον,
 ἢ σέφετο θνητῶν γένεσις τὰ κάλλει παίδων
 οἱ σεμνὸν θεὸν εὐαγέεσσιν γέραιρον αὐταῖς.
 ὡς μὲν ἐπεράνι βασιλῆος νύμφῳ βασίλισσῳ
 ζεύξεν ἀνιάνκτω πίστι ἔ' ὁμόφρονι δεσμῶ.
 ὡδε θεὸς σύζευξε φιλοσόργω ἱνι θεσμῶ
 νύμφιον ἡμερόεντα ἔ' ἡ νύμφῃ χαριέοση
 ἡδὲ γῆιτο μίη ψυχῇ ἐξ ἀμφοτέροισιν.
 τ' ἐνεκ' αἰεὶ χριστὸς τῶν συγαμίλων θεράπευσε,
 ὡσεὶ καλεσάμεν' ἡσμησάι τ' ἔργα γάμοισιν
 αὐταγρέτω πῶσι δ' ἀρετῇ (δὲ ἡ ἐξοχ' ἄλλων)
 θαύματα πολλ' ἑτερότροφ' ἔ' ἡ μὲν δεξιότητ'

Coniugium
 quid ἔ
 quale.

τοῖς φανέρωσεν ἐφηδύωαι θαλάμῳ ἀνεφάπλω.
 Gratulatio Σοὶ δὲ, ἐμοί, μέσαις, τε θεῶ πεφιλημῶ ἀνῆρ
 & commē- συγχαίρω, καὶ σὴ νύμφη λίαν ἡμεροέωσι
 datio spōsi. τῶν μνηστευομῶ νοερῶ ἔαμύμονι θυμῶ
 πιστάτης δέξω φίλης ἀλύτῳ ἴνι θεσμῶ.
 τῆς ἀνδράσι φύσις, διδαχὴ σὴ, ἀμεμφέα ἤθη.
 νῆς τε ἀληθείης νοερῶς ἀκτῖσιν, ἀδηλαί;
 ἔγω; σὴ δρετὴ ποίησε μέγαν τε ποθῆνόν
 ἀνδρα παρ' ἑδοκίμων πολλῶν τε ἔξοχον ἀνδρῶν,
 οὗ λογίης, θεόπνευστον αἰεὶ τε λόγον φιλέοντα.
 Elogium τῶ κλέθ' ἔστιν ἀείμνησεν πολέθρῳ ἐν ἀγαθῶ
 Reuerendi ἔνομι ἔχοντ' ἀπὸ παρθενικῆς ἔαμαμακέτοιο.
 viri D. Pe- ἔ μόνον ἀμφαγατῶ μέσας, μεσῶν θεράπωντας
 tri Vlneri τοῖς τε τόπον (τὴν ἐκείνο μέλαθρον ἔδειξε φαεινόν)
 Abbatis οἰκοδομῆ, φυγάδας τε φίλης ἀπὸ πατρίδ' ἔδρης
 mōtis Par- ὡς ἄσυλον παρὰ ἴν' ἐν ἐὼ κόλπῳ θεραπεύει:
 thenopolita ἀλλ' ἰπιφραζομῶ τὴν ἔχοντα νόον φιλόπνευστον
 ni: Et au- αὐτὸς ἐνὶ πύφρων ἔπεισιν ἔ χρημασ' ἀρήην.
 gustissimi τῆτ' ἐνέπων, ἔ μοι τὸ νόημα μὲν ἔμβαλε θυμῶς,
 Collegij, τῆ- ψυδαλέη διδαχὴ μελάθροιο διασημηχθῆν
 pli Cathē- σήματ' ἀποσυγέοντ' ἀπασι σεβαστὰ βροτῶσι,
 dralis Mag καὶ ΛΟΓΟΝ αὐτετέλεσεν ἀμωμοίτοιο τοκῆθ'
 deburgēsis. ἀσεμφεῖ κατ' ἀληθείην πίστι ἀγαθῶντ'
 Φραδομοσύη, βελλῆ τε δὲ δρεϊτεύεσκεν ἀπάντων
 ὡς τὸ ἀληθὲς ἔνεστι βροτοῖς ἀπασι νοῦται
 πᾶν ἀγαθὸν φύσεως κοινωνικὸν εἶναι ἑαυτοῦ
 καὶ μηδὲν μεγαλόφρον ἐπὶ μὴ πὶ δὲ δρεσόν.
 πῆς μερόπων σοὶ Νύμφῃ δρεῖσε βροτῶν ἀν' εόντων
 ἐν θυμῶ νεμεσίζοιτο, χρηστὸν μὲν ἔχοντι
 ἀνδρα, ἢ δρεγαλέθ' ποτὶ τὸν θαλαμηπόλον ἢ
 φαίνεται ἐπεὶ λαμπρὸν φάθ' ἡελίς φαεθόντ'
 ἐγίξοι πρὸς τὸν γάμον ἀκτῖσι σφετέρησι.

Πόστιθ

Πότῃ ἔνῃ μασσῶν χόρῳ, ἀμβρόσιον γῆρῳ ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὑμεῖς τε νέοι τῆς ἀγλαον ἀνθῳ
 ἤθης, τὰ γαμέτη θυμῶ μεμαῶν παρέσε.
 ὡδὶ σὺ ὑμετέρης μιτρῆς ἡμᾶτε κέρησι
 τὸν σέφανον κλωσῆσιν ἐόντ' ἀνθεσι γυναικῶν
 τῷ κῦδῳ, ἡμῆ, φιλότης, ὀδμη χαρίεσσα
 καὶ δεσμὸς πολυήρατος ἐστὶ δίκη τε καὶ αἰδώς
 τοῖσι πόλις, χώρα, τε μῦραι πᾶς ἔμπεδῳ οἴκος.
 ὡς θεὸς σέφανον πρῶτος γε τετραγώνον αὐτοῖς
 εἰαρινοῖσ' ἀνθεσι δικαιοσύνης τε καὶ αἰδῆς
 παρογόνους, ζῶν μὲν πασιμέλῃσιν ἀγασιν
 ἐν θεῖναι σὺν ἐπεσομῶν ὑψαύχενι ἡμῆ,
 ἀμβροσίῳ ἐς αἰῶνας τὴν πνύσε ἔοδμῶ
 εἰ μὴ ἀλιτροσύνης ἐμόλυνε δυσλῆμῳ ὀδμῆ
 πνεῦμα βροτῶν θεῖον γῆρῳ εἰς ἀλιτήριον ἄτλω
 εἰσφέρον, ἡδὲ λυόν καλὸν σέφανοιο τὸ σέμμα:
 καὶ αὐτῶν Νύμφῳ ἡ αἰεὶ μετίεσε κερῆιν,
 ἀγνή τοῖς ἐπεσιν, μὴ ὀπίκλωπον ἤθῳ ἔχουσα,
 ἀπλανέσι βλεφάροις, σεμνῆ βροτέης ἀπὸ μορφῆς,
 οὐκ ἐστὶ δειπυλόχη, πάσης ἀπάτης τε ἄμοιρῳ,
 ψεῦδῳ ἀποσυγέου, τ' ἀληθείης μὲν ἑταίρα,
 μηδ' ἄργος, δὲ ἔργοις πολὺ δαιδαλέοισι σωήτης
 ἔνομα, ὡς ΣΟΦΙΑΣ μὲν ἔχειν ἄπασιν ἔοικε
 καὶ βλάσημα φύον δροσερῶν ροδοέντ' ἐνὶ θάκω.
 τῆς ἣ τοκεύς πέφρων ἀνὴρ ἰὼ ἔπείτιμῳ
 θαυμαστὸς λογίων, δεδαημῶν ἔσκεν ἐκείνῳ,
 ἔ φιλερῆς νῦν ὡς γῆρῳ ἐστὶ σιδήριον ἀνδρῶν,
 ἔτος ἀνὴρ μὲν (ἐγὼρ θεῖνῳ θεόθεν ΛΥΘΗΡΟΥ
 ῥῆμα θεῖν κηρύσσειν ἔνοερῆσι καθαίρειν
 ἀκτῆσι) ἀσπιδαῖῳ ἔλω αὐτοῖο μαθήτης.
 πεμπῶν πρῶτος ἀειδίμῳ ἔ παρθεῖνον ἄστυ
 μάρτυς ἀληθείης, πολλῶν τε διδάσκαλῳ ἀνδρῶν

A 3 ὠμολό-

Flores Co-
 rone con-
 iugalis,
 Pudor &
 Iusticia,

Commen-
 datio vir-
 ginis spon-
 se, ab ani-
 mi corpo-
 risq; donis
 & dotibus,
 & a paren-
 te viro Re-
 uerendo
 (Sanctæ
 memoria)
 D. Luca
 Rosenthal,
 optimè de
 sacra Theo-
 logia, & Ec-
 clesia Mag-
 deburgensi
 ad sanctum
 Iohannem
 merito.

ὠμολόγησε ΛΟΓΟΝ βροτέης σωτήρα γνέθλησι
ὡς ἀνὴρ τῶ μὲν πολεμῆια ἔργα μέμηλε
δυσμυθέεσσι μαχησόμενῳ παρορᾷ τὸν ὄλεθρον
ἔστι μόνον πατρίδῳ συγερῶ ἀπο μοίῃαν ἀλάληφν·
ὠδὶ ἐκείνῳ ἀνὴρ (μνήμη δ' ἐν ὀλογίησι)
μαρνάμενῳ ποιμνῆς ἔνεκεν δόξης τε θεοῖο
ἔδ' ἐπόνους, ἢ ἄχεοσι δ' ἀπειρεσίοισιν ὑπαιξε
μᾶλλον ἔχων, λαὸν σπον ἔμμεναι ἢ δ' ἀπολέσθαι.

Παμμεδέων θεὸς ἔν ἐφέλης πτόφρων σὺ παρῆναι,
καὶ σὴ ἀγλαίη ἱμῶν θαλαμηπόλον ἡμαρ,
ὡς ἰκέται νυῦ κάμπλοντες τ' ἰκετήσια γένηαι
ἄδμητον παρὰ βωμῶν, ἀκοιμήτοισι φυλάσθην
ἄχοντα βλεφάροισι, πάντεσσι πόνουσι τε παρῆσαν.
τὰς τε πικρὰς καὶ ψυχυβόρας ἀπέλαυνε μερίμνας,
ὡς μακρὰν, καθαρὰν ζωὴν ἄτης διχ' ἀχοντες
πολλῶν, ὀδοκίμων τε σέφον) κάλλει παίδων.

ALIVD.

Fata regunt homines, fato stant fœdera lecti,
Nunquam concessi invito iunguntur amores
Numine, & error agit cuius sententia menti
Insedit cæca fieri connubia sorte.
Namq; ubi formarat post prima exordia rerum
Mundi opifex hominem informi de pulvere terræ
Non conducit, ait, solum sine coniuge Adamum
Vivere & expertem thalami traducere vitæ
Tempora, consortem sed præstat habere iugalis
Lecti, quæ casti sit dulce iuuamen amoris.

Ergo

Ergo daedaleam quam fecerat arte puellam,
Scilicet excosta iuuenis qui forte iacebat
Somni plenus humi prætendens brachia mento,
Eam connubio stabili coniunxit Adamo.

Sic Deus Isacidæ quoque iungit amore Rebeccam
Egregia facie natam Bathuele parente,
Quam procul externis adduci iusserat oris.
Gnato iam multis seclis confectus Abraham.
Auctor erat Raphael diuinus quando Tobias
Ambibat Saram deceptam morte virorum
Septem Asmodæi quos sæua potentia nigro
Demittens orco spoliarat lumine solis.
At quia connubio sese huic sociare veretur,
Ne pereat sicut septem periere mariti,
Solue metus inquit Raphael aduerte docebo
Qua ratione tibi caneas à fraude nefanda
Hostis, qua turbat socialis gaudia vitæ,
Nocte dieque Deum precibus venerabere castis,
Æternum Patrem tendens ad sidera palmas
Supplicibus supera votis, sic denique victor
Hostilem eludes faciem Cacodæmonis arte
Tentantis varia lectum turbare iugalem.
Dixerat, & subito Sara est desponsa petenti.
Anne putas casu hæc, incerto aut numine ferri?
Fata regunt homines fiunt connubia fato
Ne dubita, dubitans careat successibus opto.

A 4 Res

Res sacra coniugium, tædarum CHRISTVS honores
Adiuuat in Cana Conuiuia rogatus agresti,
Hic vbi conuertit gelido de fonte liquores
Haustos in laticem fragrantia vina lyæum,
Scilicet ostendens sibi vincla iugalia curæ.

Sed cr̄ iam sonitum lituiq; tubæq; dedere?

Ecce venit sponsus magna stipante caterua
Sponsus adest gressus recipitq; ad sacra Deorum
Templa coronatus pulcroq; indutus amictu.

Aspice vt insignis facie atq; affabilis ore

Ingreditur Gallus tædarum latus honores

Instaurans, faciem vultumq; recordor amici.

Qui comites ibant illi dextra atq; sinistra

Mirabar, vasta nam sese mole ferebant.

Ambo præstantes ambo grauitate superbi

Incedunt, sua laus virtus & gloria vtriq; est

At potior comitatur honos qui dexter adhæret

Sponso, Parthenico quod monti præsidet Abbas,

Succedit fama ad superos viuusq; per ora

Doctorem fertur, nulli est pietate secundus

Religionis amans veræ præconia nullo

Commeruit peritura die, non clarior ora

Viuit Parthenica, fama est super æthera notus.

Iam nunc si prima repetens ab origine pergam

Quæ tibi præstiterit benefacta Antistes, amice,

Cum te Parthenope nec non Erphordia alebant

Vrbes

*Vrbes præclaræ, sacris pariterq; profanis
Florentem studijs dantem & fida ocia Musis
Ante diem clauso componet Vesper Olympo.*

*Alter qui sponso à læna comes ibat honesto,
Eximij cætus magna se mente Decanum
Infert, & genere & proprijs clarissimus ausis
Insignis fama, morum gravitate fideq;
Docta cohors sequitur, iuxtà sanctusq; Senatus,
Et de patricio prognati sanguine multi,
Quos schola quos Urbis miratur læta iuventus.*

*Hos ego dum specto atq; oculos per singula voluo
Ex his qui sponsi læti comitantur honorem,
Vnum conspicio paruo cum robore fultum
Corporis, O quanta est inquam sub corpore paruo
Virtus, quam clarus meritis, pietate fideq;
Incedit Saccus doctrinæ gnarus & artis
Omniginae, sacri qui magna oracula verbi
Pandit Maurity in templo quod tempore prisco
Nidus erat Sathanæ stygij & spelunca latronis.
Felicis Saccum sacro quibus ore docentem
Contigit audire, & felix quicumq; Magistri
Colloquio fruitur, felices atq; beati
Hi fortuna quibus collegam adiunxit eundem.
Procedunt: famuli gressus comitantur heriles,
Hic me vni iungo comitem & sequor ipse vocatus.*

At vbi peruentum est ad templa extructa vetusto

A 5 Saxo

Saxo, fortè chorum charitum aduentare videbam
Non mora, quem socium addideram nunc desero eundē.
Accedo cupidus spectandi sponsa puellas
Qua superet forma, Charites quo præstet amictu.
Conspicitur rubicunda genis & amabilis ore,
Ore pudicitiam præ se fert atq; decentes
Incessu mores, oculis nitet ipsa venustas.
Hic mihi fortè vnus Sophiæ est huic nomen in aurem
Murmurat, & claro est inquit prognata parente,
Vix fuit in tota hac quisquam præstantior vrbe
Olim nec grauior pietate fideq; minister
Sacrorum cælos plantabat in æde Ioannis,
Quam nunc sponsa petit multa spectante iuuenta.
Ast vbi completrat fermè sex lustra docendo
Dogma Dei sacrum compostus pace quieuit.
Spiritus ætherea viuit regione futurum
Iudicium expectans vbi præmia digna labore
Auferet in sancti promissa volumine verbi,
Notitia qui nempe Dei impleuere piorum
Mentes & vitæ pauerunt fonte perenni.
Indiderat nomen pulcrarum plena rosarum
Vallis amæna viro, quid nomine pulcrius illo?
Omen inest certè. Nam quæ via ducit in hortum
Aut Paradisiacam Vallem monstrauerat ille.
O quam pulcra mihi quam dulcia nomina pandis
Et patris & sobolis. Non ergo miror honestæ

Sponsæ

Sponsæ dulciloquo qui lucet in ore colorem,
Paruula si rigua est educta in Valle rosarum,
Nec mores castos, Sophiæ si nomen adepta est
Sacrum. Nam tales Salomon iubet esse maritas.
Ecce rubescentum sit gratia quanta genarum,
Non secus Assyrium quam si quis sanguine puro
Tingat ebur, niueo rubor ecce relucet in ore.
O felix Martine pia quod coniuge gaudes,
O felix cui casta venit, venit illa supernè.

Ecce silent omnes sacro monet ore Sacerdos
Ambo quos posthac fugiantq̄, ferantq̄ labores.
Huc aduertite ait: dextris per mutua iunctis
Pangite non vllum violandum fœdus in æuum.
Nam quoscunq̄ Deus sincero iungit amore,
Non fas est homini disrupto soluere nexu.
Hæc sunt quæ sacro liceat vos ore moneri,
Ite & fœcunda replete cubilia prole.
Viuite felices longos in Nestoris annos
Mathusalemq̄, senis, concordii viuite mente.

Quod superest grator felicem Hymenæon amice
Gratulor ore tibi leto, tibi gratulor idem
Sit felix thalamus, feliciter omnia vobis
Cedant, longè absint odium & discordia demens.
Vos in amore pari duo corpora carne sub vna
Viuite, concordies traducite tempora vitæ.
Tu reuerenter habe reuerendum sponsa maritum.

Tu

*Tu constanter ama sponsam doctissime sponse,
Et vobis aderit conuiua rogatus I E S V S
In vinum lymphas vertens in dulcia amara.*

FINIS.

Fa 1388,
80

Ink.

[Faint blue ink scribble]

19

ALAMIA

ET DEDI

NOREM CON

IMI ET DOCTISS.

nici lectoris Ecclesia Cathe-

onestiss : ac pudiciss : virginis

& Clariss : viri D. Luca

memoria) Pastoris olim

eburgensi s ad S.

vigilantiss.

oribus

tuogl Austrio:

T

rkorn Walhu

no.

ergæ,

at Iohannes

ito.

D. LXIX.

19

Joanni Winfrido Vinidius

amico suo J. H. an

